

Kitab Daniel - Nomer Opat Puluh Salapan

Ngungkab Kaleresan: Panyaur Tengah Peuting, Peran Islam, jeung Prosés Ujian Pamungkas dina Poé-poé Panungtungan

Jeff Pippenger

2024-01-13

Nambahan pangaweruh anu dihasilkeun nalika titingalian Walungan Ulai dibuka segelna dina taun 1798, ngahasilkeun hiji prosés pangujian anu ngahontal puncakna dina gerakan Midang Peuting dina taun 1844. Midang Peuting dina poé-poé panungtungan, anu ayeuna keur dibuka segelna, geus diwakilan ku sajarah éta, sarta ngamuat bebeneran-bebeneran pangujian anu sarua pisan ti sajarah éta, sabab amanat Midang Peuting anu ayeuna keur dibuka segelna téh mangrupa pamulihan permata-permata Miller.

“Kaleresan-kaleresan anu ku urang ditampi dina taun 1841, ’42, ’43, jeung ’44 ayeuna kudu dipaluruh sarta diwawar. Amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu dina mangsa nu bakal datang bakal diwawarkeun ku sora tarik. Eta bakal dipasihkeun kalayan katekunan anu satia sarta dina kakawasaan Roh.” Manuscript Releases, jilid 15, 371.

Téma poko tina amanat nubuat Seruan Tengah Peuting dina jaman urang nyaéta peran Islam tina cilaka nu katilu. Tilu cilaka Islam sadayana dilambangkeun dina dua loh Habakkuk. Amanat Seruan Tengah Peuting dina poé-poé panungtungan mimiti dibuka segelna dina kuciwa tanggal 18 Juli 2020, nalika mangsa nungguan tina poé-poé panungtungan parantos sumping. Sapertos amanat Seruan Tengah Peuting dina sajarah Millerite, amanat poé-poé panungtungan dimekarkeun sacara bertahap nepi ka ngahontal titik anu dilambangkeun ku pasamoan kémah Exeter. Dina titik éta para parawan boh boga minyak, boh henteu.

Ucapan “cilaka” ti Yesaya ka jalma-jalma anu ngahina anu maréntah umat Yerusalem, nandakeun yén éta tetenjoan geus jadi pikeun para mabok di Ephraim saperti hiji kitab anu diségel. Dina éta petikan Yesaya, pagawéan ngarobah hiji lambang satanis jadi lambang anu ilahi, sakumaha anu geus kalakon dina sajarah Adventisme, kudu dianggep minangka taneuh liat tukang parabot. Éta pagawéan téh nya éta netepkeun harti “the daily” minangka lambang Kristus, padahal éta téh lambang Iblis. Nalika Daniel ngagunakeun kecap “tamid” minangka lambang paganisme, anjeunna milih éta kecap pikeun hiji tujuan perlambangan, sabab éta kecap hartina “langgeng”.

Aya tilu kakawasaan anu nungtun dunya ka Armageddon, sarta nu kahiji tina tilu kakawasaan éta nyaéta naga (paganisme). Naga ngamimitian peperanganana ngalawan Allah di sawarga. Naga nuluykeun peperangan éta nepi ka ahir milénium sarébu taun, nalika ahirna anjeunna dibinasakeun.

Sareng nalika sarébu taun geus béak, Iblis bakal dileupaskeun ti panjarana, sarta bakal indit pikeun nyasabkeun bangsa-bangsa anu aya di opat juru bumi, Gog jeung Magog, pikeun ngumpulkeun maranéhna babarengan kana perang; jumlah maranéhna téh saperti keusik di laut. Jeung maranéhna naék ka hamparan bumi, sarta ngurilingan pasanggrahan jalma-jalma suci jeung kota anu dipikanyaah; tuluy seuneu turun ti Allah ti sawarga, sarta ngalalap

maranéhna. Jeung Iblis anu nyasabkeun maranéhna dialungkeun kana talaga seuneu jeung walirang, tempat sato galak jeung nabi palsu aya, sarta maranéhna bakal disiksa beurang jeung peuting salalanggengna. Wahyu 20:7–10.

Sato galak (kapapaan) anu jadi kakawasaan kadua tina tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armageddon, jeung nabi palsu (Amérika Sarikat) kakawasaan katilu tina tilu kakawasaan éta, duanana mucunghul dina sajarah sanggeus sajarah salib, sarta duanana ditumpes dina Kadatangan Kristus anu Kadua.

Jeung eta sato galak teh katarik, sarta jeung manéhna nabi palsu anu ngalakukeun mujijat-mujijat di hareupeunana, anu ku eta anjeunna nipu jalma-jalma anu geus narima tanda sato galak teh, jeung anu nyembah kana gambarna. Duanana teh dialungkeun hirup-hirup ka jero talaga seuneu anu hurung ku walirang. Wahyu 19:20.

Nalika Daniel milih kecap Ibrani “tamid” (“langgeng” atawa “sinambung”) minangka lambang paganisme (Sétan), anjeunna milih kecap anu nandakeun yén nya éta Sétan anu salawasna terus merangan Allah. Dua kakawasaan séjénna ngan ukur aktip dina perangna ngalawan Allah salila mangsa-mangsa anu geus ditangtukeun. Pilihan Daniel kana kecap “tamid” (sinambung/terus-terusan) téh dilakukeun kalayan tujuan anu tangtu, sarta luyu pisan.

Salajengna carita Yesaya ngeunaan cilaka ka jalma-jalma anu ku PANGERAN dicurahan roh saré anu jero, sarta dipiceunan panonna, ti pasal dua puluh dalapan nepi ka pasal tilu puluh, anjeunna nyatet:

Ayeuna indit, tuliskeun éta di hareupeun maranéhna dina hiji papan, sarta catetkeun dina hiji kitab, supaya éta jadi pikeun mangsa nu bakal datang, salalawasna jeung salamina: yén ieu téh hiji bangsa nu barontak, barudak tukang bohong, barudak anu henteu daék ngadéngé hukum PANGERAN: anu nyarita ka para paningal, “Ulah ningali”; jeung ka para nabi, “Ulah ngaramalkeun ka kami hal-hal anu bener, caritakeun ka kami hal-hal anu ngalesmeskeun, ramalkeun tipu daya: nyingkirlah tina jalan, sasapilah tina tapak, singkirkeun ti hareupeun kami Anu Mahasuci ti Israil.” Ku sabab éta, kieu dawuhan Anu Mahasuci ti Israil, “Ku lantaran maranéh ngahina ieu pangandika, sarta ngandelkeun panindesan jeung kabengkakan, jeung nyangreud kana éta: ku sabab kitu kajahatan ieu bakal jadi ka maranéh kawas rengat anu geus rék runtuh, ngagedéan dina hiji témbok anu luhur, anu ruksakna datangna ngadadak, dina sakedapan. Mantenna bakal ngarempag éta sakumaha ngararempagna bejana tukang gerabah anu dipecahkeun nepi ka jadi leutik-leutik; Mantenna moal nyaah: nepi ka dina remukna éta moal kapanggih satapak ogé beling pikeun nyokot seuneu tina hawu, atawa pikeun ngala cai tina liang.” Sabab kieu dawuhan Gusti ALLAH, Anu Mahasuci ti Israil: “Dina mulang jeung dina cicingeun maranéh bakal disalametkeun; dina katengtreman jeung dina kayakinan bakal aya kakuatan maranéh”; tapi maranéh henteu daék. Yesaya 30:8–15.

“Lembaran” anu ditulis éta, nya éta lembaran-lembaran dina Habakuk pasal dua, anu dipidamel sangkan jalma-jalma anu macana bisa “ngajalankeun” sarta nyebarkeun éta amanat. “Kitab” anu nyieun “catetan” ngeunaan “lembaran” éta nyaéta Habakuk. “Lembaran” tina “kitab” Habakuk téh ngalambangkeun hiji prosés pangudagan anu nembongkeun “hiji bangsa anu barontak, barudak tukang bohong, barudak anu henteu daék ngadéngé hukum PANGERAN.” “Bangsa anu barontak”

anu nampik “ngadéngé,” nyaéta maranéhna anu aya dina Yermia anu nampik ngadéngé sora tarompet pangjaga.

Kitu deui, Kami geus netepkeun pangawal-pangawal pikeun maraneh, bari ngandika, Dangukeun sora tarompet. Tapi maranehna ngadawuh, Kami moal ngadangu. Yermia 6:17.

Nu barontak téh nyaéta maranéhna dina sajarah Yesaya sarta ogé dina sajarah Kristus anu henteu daék ngadéngé.

Sarta Anjeunna ngandika, “Maneh indit, sarta bejakeun ka ieu bangsa, ‘Maraneh tangtu ngadéngé, tapi henteu ngartos; sarta tangtu ningali, tapi henteu ngarasakeun hartina.’ Jieun haté ieu bangsa jadi kandel, sarta jieun ceulina beurat, jeung peureumkeun panonna, supaya maranehna ulah ningali ku panonna, jeung ngadéngé ku ceulina, jeung ngartos ku haténa, tuluy balik, sarta dicageurkeun.” Yesaya 6:9, 10.

Para pabaliutna nu tuli Yesaya bisa “ngadangu,” tapi maranéhna henteu “ngadangu,” jeung panolakan maranéhna pikeun “ngadangu” nandakeun yén maranéhna “teu ngartos.” Maranéhna téh jalma-jalma jahatna Daniel, anu ogé mangrupa parawan-parawan bodo dina Mateus, anu henteu ngartos kana nambahanana pangaweruh anu dilambangkeun dina “méja” anu kacatet dina “kitab” Habakuk. Lamun para pabaliut nu tuli dina Yesaya rék ngadangu, maranéhna bisa dibobodo, tapi hate maranéhna geus gendut, ku kituna maranéhna teu bisa ngartos kana amanat Panyeluk Tengah Peuting. Isa masihan hiji kasaksian kadua ngeunaan para pabaliut nu tuli.

Tuluy murid-murid teh daratang ka Anjeunna, pokna, “Naha Gusti nyarios ka maranéhna ku misil-misil?” Anjeunna ngawaler sarta ngadawuh ka maranéhna, “Sabab ka maranéh geus dipaparinkeun pikeun nyaho rasiah Karajaan Sawarga, ari ka maranéhna mah henteu dipaparinkeun. Sabab saha baé anu miboga, ka manéhna bakal dipaparinkeun deui, sarta manéhna bakal ngabogaan kalimpahan anu leuwih; tapi saha baé anu henteu miboga, sanajan nu aya ka manéhna gé bakal dicokot. Ku sabab éta Kami nyarios ka maranéhna ku misil-misil, lantaran maranéhna najan nenjo henteu nenjo, najan ngadéngé henteu ngadéngé, sarta henteu ngarti. Jeung ka maranéhna kacumponan nubuat Yesaya, anu nyebutkeun, Ku ngadéngé maranéh bakal ngadéngé, tapi moal ngarti; jeung ku nenjo maranéh bakal nenjo, tapi moal ngarasakeun hartina. Sabab hate bangsa ieu geus ngagedéan, ceulina jadi taruli kana ngadéngé, jeung panonna geus dipicingan ku maranéhna sorangan; bisi maranéhna iraha-iraha nenjo ku panonna, ngadéngé ku ceulina, ngarti ku haténa, tuluy tobat, sarta ku Kami dicageurkeun. Tapi bagja panon maranéh, sabab eta nenjo; jeung ceuli maranéh, sabab eta ngadéngé. Sabab saéstuna Kami nyebut ka maranéh, yén loba nabi jeung jalma-jalma bener geus hayang nenjo hal-hal anu ku maranéh katenjo, tapi henteu nenjo éta; jeung ngadéngé hal-hal anu ku maranéh kadéngé, tapi henteu ngadéngé éta.” Mateus 13:10–17.

Anu wijaksana ngartos kana rusiah ibarat, nyaéta bebeneran anu dilambangkeun jajar demi jajar. Anu wijaksana téh rahayu sabab maranéhna ningali jeung ngadéngé, sarta anu wijaksana jeung anu rahayu duanana dilambangkeun dina Daniel pasal dua welas. “Anu wijaksana” nyaéta maranéhna anu ngartos (ku haténa) kana nambahanana pangaweruh, anu dilambangkeun ku “méja” anu geus kacatet dina “kitab” Habakkuk, sarta “anu rahayu” nyaéta maranéhna anu ngadagoan.

Sarta anjeunna ngandika, “Maneh indit, Daniel; sabab ieu pangandika geus ditutup sarta disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dimurnikeun, dipapakan bodas, sarta diuji; tapi anu jahat bakal terus ngalakukeun kajahatan; sarta euweuh sahiji anu jahat anu bakal ngarti; tapi anu wijaksana bakal ngarti. Jeung ti waktu kurban sapopoé dicabut, sarta kakotoran anu nyababkeun karuksakan dipasang, bakal aya sarébu dua ratus salapan puluh poé. Bagja jalma anu ngantosan, sarta ngahontal sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé.” Daniel 12:9–13.

Kaum Millerit leres ngartos yén sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé dimimitian nalika kapisisme (“anu sapopoé”) “dicabut” dina taun 508. Berkah dijangjikeun ka jalma-jalma anu keur ngantosan dina taun 1843. Kecap “cometh” dina petikan éta hartina “nyabak.” Taun 1843 “nyabak” taun 1844 nalika éta réngsé. Nalika taun 1843 réngsé, “waktu tunda” dina Habakuk sumping, sarta hiji berkah diucapkeun ka jalma-jalma anu ngantosan sakumaha diparéntahkeun dina “buku” anu nyatet “lohméja-lohméja.” “Buku” Habakuk maréntahkeun jalma-jalma supaya “ngantosan” éta titingalian.

Daniél nangtukeun sajarah taun 1798 (mangsa ahir), nalika bukuna dibuka segélina, sarta tuluy mucunghul hiji prosés pangudagan tilu léngkah (dimurnikeun, dijadikeun bodas, sarta diuji). Prosés éta ngahontal kacindekan dina pamanifestasian sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug. Sajarah nu disumputkeun éta nya éta tilu patok jalan bebeneran, anu dilambangkeun ku kuciwa kahiji, amanat Panjerit Tengah Peuting, jeung kuciwa anu gedé. Berkah tina ngahontal kuciwa kahiji ngagambarkeun hiji prosés pangudagan tilu léngkah dina ahir sajarah ti taun 1798 nepi ka 1844.

Sajarah taun 1798, nepi ka kuciwa anu gedé dina taun 1844, ngalambangkeun sajarah taun 1989, nepi ka hukum Minggu anu enggal datang. Aya berkah anu dijangjikeun pikeun jalma-jalma anu ngantosan kana paningal anu mimiti lila kalaksanakeun dina kuciwa anu kahiji. “Jalma wijaksana” dina Daniel dua welas nyaéta maranéhanana anu “diberkahan,” jeung anu “ngantosan.” Jalma-jalma jahat nyaéta maranéhanana anu henteu “ngadangu” ku haténa, sarta anu henteu “ningali.” Sakabéh pangalaman gerakan Millerite diringkeskeun dina opat ayat Daniel, sarta ayat-ayat éta ogé ngawakilan sajarah panyegelan saratus opat puluh opat rébu.

Sajarah suci anu kagambarkeun dina éta opat ayat dumasar kana pamahaman ngeunaan nambahanana pangaweruh anu kagambarkeun dina loh-loh Habakuk, jeung nambahanana pangaweruh anu diidentifikasi ku Yesus nalika Anjeunna ngawulang ku metoda garis demi garis. Anjeunna nampilkeun misil demi misil, supaya ngajelaskeun rasiah nubuat ka “anu wijaksana”. “Anu jahat” dina Daniel dua welas henteu ngartos, sarta dina 2 Tesalonika, pasal dua, kakurangan pangartina maranéhna digambarkeun minangka kabencian kana bebeneran, anu mawa kasasab anu kuat. Bebeneran anu henteu dipikanyaah ku anu jahat dina surat Paulus nyaéta “the daily,” sarta dina opat ayat Daniel, bebeneran nubuat anu sacara husus diidentifikasi nyaéta “the daily.”

Yesus ngandika ka murid-murid yén maranéhna téh rahayu, sarta ku kitu Anjeunna keur ngabédakeun maranéhna jeung jalma-jalma dina Yesaya anu nampik ningali jeung ngadéngé, supaya maranéhna bisa tobat. Jalma-jalma anu rahayu dina Daniel dua welas, nya éta jalma-jalma anu ngadagoan. Opat ayat dina Daniel pasal dua welas, kitu deui kacumponan ayat-ayat éta dina

sajarah kaum Millerit, jeung deui bédana Yesaya jeung hiji golongan anu nampik ngadéngé jeung ningali, sarta deui bédana anu sarua pisan ngeunaan dua golongan ku Kristus, sadayana nunjuk ka hareup kana sajarah anu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug anu datang dina 18 Juli 2020. Prosés pangujian ahir dina sajarah Millerit anu dimimitian dina kuciwa anu kahiji, ayeuna keur diulang deui. Sabagian bakal ningali, jeung nu séjén bakal nampik ningali.

“Sakumna amanat anu dipasihkeun ti taun 1840–1844 kudu dijadikeun kuat ayeuna, sabab aya loba jalma anu geus leungit pituduhna. Amanat-amanat éta kudu ditepikeun ka sakabéh gareja.

“Kristus ngandika, ‘Rahayu panon maraneh, sabab maranehna ningali; jeung ceuli maraneh, sabab maranehna ngadangu. Sabab saéstuna Kami nyebut ka maraneh, yén loba nabi jeung jalma-jalma bener geus hayang ningali hal-hal anu ku maraneh katingali, tapi maranehna henteu ningali éta; jeung ngadangu hal-hal anu ku maraneh kadéngé, tapi maranehna henteu ngadangu éta’ [Matthew 13:16, 17]. Rahayu panon anu ningali hal-hal anu kasaksian dina taun 1843 jeung 1844.”

“Eta talatah parantos dipasihkeun. Jeung teu meunang aya panundaan dina ngulangkeun eta talatah, sabab tanda-tanda jaman keur lumangsung kacumponan; pagawean panutupan kudu dirampungkeun. Hiji pagawean anu agung bakal dipigawé dina waktu anu pondok. Hiji talatah moal lila deui bakal dipasihkeun ku pangersa Allah anu bakal ngagedéan jadi sora tarik. Tuluy Daniel bakal nangtung dina bagianna, pikeun mikeun kasaksianana.” Manuscript Releases, jilid 21, 437.

William Miller dipingpin ku para malaikat sangkan ngartos yén “nu sapopoe,” téh hiji lambang ti Roma kapidir. Sister White sacara langsung mastikeun yén anjeunna leres dina pamahaman éta. Éta pamahaman, anu dilambangkeun dina “table-table” nu kacatet dina “kitab” Habakuk, téh “keur mangsa nu bakal datang.” Muka segel “kitab” éta nembongkeun “barudak anu ngabangkang, anu tukang bohong.” “Barudak” téh hiji lambang tina generasi pamungkas, ku kituna “mangsa nu bakal datang,” dina petikan Yesaya, sacara husus nandaan poé-poe panungtung tina pangadilan panalungtikan.

Yesaya nyatakeun yén “barudak bohong” bakal nolak pesen nubuatan anu dipidangkeun dina “méja” anu dicatet dina “buku,” sabab maranehna nyarita “ka para paningal, Ulah ningali; jeung ka para nabi, Ulah bernubuat ka kami perkara-perkara anu bener, ucapkeun ka kami perkara-perkara anu mulus, bernubuatlah tipu-daya.” Dina taun 1863 Adventisme Laodikea ngamimitian hiji prosés anu beuki ngagedéan dina ngeusi pamenta barudak bohong éta. Pagawean éta ku Yesaya dipidangkeun minangka panolakan kana jalan-jalan baheula tina pondasi-pondasi Millerit, sabab maranehna nyarita, “Minggir tina jalan, nyimpanglah tina satapak, singkirkeun Anu Mahasuci urang Israil ti hareupeun kami.” Satapak anu mangrupa jalan téh, nya éta jalan-jalan baheula milik Yeremia.

Kitu timbalan PANGERAN, “Maraneh sing nangtung di jalan-jalan, sarta tingal, tuluy tanyakeun ngeunaan jalan-jalan baheula, di mana ayana jalan anu hade; leumpanglah di dinya, mangka maraneh bakal manggihan katengtreman pikeun jiwa maraneh.” Tapi maranehna nyarita, “Kami moal leumpang di dinya.” Yeremia 6:16.

Panolakan “anak-anak anu bohong” kana “jalan-jalan heubeul” ti Yermia téh mangrupa panolakan kana amanat Panyambat Tengah Peuting, anu di dinya “pangreureuhan” kapanggih, anu ogé mangrupa “pangreureuhan jeung panyegeran” anu maranéhna teu daék dengekeun dina Yesaya, anu ogé mangrupa panyegeran tina amanat hujan panungtungan. Amanat éta téh amanat Panyambat Tengah Peuting anu diwakilan dina sajarah kaum Millerit sarta digambarkeun dina “tabel-tabel” anu kacatet dina hiji “buku.” Panolakan “anak-anak anu bohong” kana amanat Panyambat Tengah Peuting diwakilan ku kahayang maranéhna pikeun “ngajadikeun Sang Maha Suci Israil nyingkir ti payuneun” maranéhna. Titingalian kahiji Ellen White, anu ku Alpha jeung Omega tangtu dipaké pikeun ngawakilan tungtung, ngaidentifikasi jalan jalma-jalma bener, nandaan cahaya dina awalna jeung saha anu mingpin “anu wijaksana” nepi ka tungtung jalan éta.

“Maranéhna miboga hiji cahaya caang anu dipasang di tukangeun maranéhna dina awal jalan, anu ku saurang malaikat dipidangkeun ka kuring minangka ‘sora ceurik tengah peuting.’ Ieu cahaya nyaangan sapanjang jalan, sarta méré cahaya pikeun suku maranéhna, supaya maranéhna ulah titajong.

“Lamun maranéhna ngajaga panonna tetep nanceb ka Yesus, anu aya pas di hareupeun maranéhna, nungtun maranéhna ka éta kota, maranéhna salamet. Tapi teu lila tuluy aya sawatara anu jadi cape, sarta nyebutkeun yén kota téh masih kacida jauhna, padahal maranéhna ngaharepkeun geus asup ka dinya ti saméméhna. Tuluy Yesus nguatkeun maranéhna ku ngangkat panangan katuhu-Na anu mulya, sarta tina panangan-Na kaluar hiji cahaya anu ngagelebug di luhur rombongan advent, jeung maranéhna sasauran, ‘Haleluya!’ Nu séjén kalayan gagabah mungkir kana cahaya anu aya di tukangeun maranéhna, sarta nyebutkeun yén lain Allah anu geus nungtun maranéhna nepi ka sajauh éta. Cahaya di tukangeun maranéhna tuluy pareum, ninggalkeun suku maranéhna dina poek anu sampurna, sarta maranéhna titajong, leungit paningal kana éta tanda jeung ka Yesus, tuluy murag tina jalan ka handap, kana dunya poek jeung jahat anu aya di handap.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Éta téh cahaya tina Ceurik Tengah Peuting dina mimiti jeung dina ahirna. Éta téh Yesus (Anu Mahasuci ti Israil) anu ku maranéhna dipikahayang sangkan eureun aya di hareupeun maranéhna. Cahaya tina panangan katuhu Yesus anu mulya téh nya éta cahaya tina Ceurik Tengah Peuting sakumaha dilambangkeun dina “loh-loh” anu kacatet dina “buku”. Panolakan “barudak tukang bohong” kana amanat Ceurik Tengah Peuting ti Kristus, jeung kana jalan anu kudu ku maranéhna dipalampah, ngadatangkeun hukuman Allah ka maranéhna nalika maranéhna murag tina éta jalan. “Témbok luhur” anu pegat ngadadak téh nya éta “témbok” pamisahan gareja jeung nagara anu diruksak ku hukum Minggu anu baris geura datang. Éta hukuman datangna “ngadadak dina sajeroning sakedapan,” sarta bakal “saperti pegatna bejana tukang periuk anu diremuk nepi ka paburencay.” Éta téh hukuman anu patalina jeung ngabalikkeun lambang satanis tina “the daily” jadi tibalik, sarta ngaidentifikasi éta minangka lambang Kristus.

Saéstuna pangebréhkeun sagala hal ku maranéh téh bakal dianggap sarua jeung leutak dina panangan tukang gerabah; sabab naha karya bakal nyebut ka anu nyieunna, “Anjeunna henteu nyieun kuring”? atawa naha anu dibentuk bakal nyebut ka anu ngawangunna, “Anjeunna teu boga pangarti”? Yesaya 29:16.

“Nu sapopoé” téh nyaéta bebeneran nubuat anu ngabeungkeut opat ayat dina Daniel dua welas, anu nandakeun bédana antara jalma-jalma jahat jeung jalma-jalma wijaksana. “Nu sapopoé” téh nyaéta bebeneran anu dipikangéwa ku jalma-jalma anu narima kasasaban anu kuat dina 2 Tesalonika. “Nu sapopoé” ngalambangkeun kahayang “barudak tukang bohong” pikeun nyababkeun Anu Mahasuci ti Israél nyingkir tina jalan maranéhna. Jeung hukuman maranéhna dilambangkeun ku pegatna wadah tukang gerabah, sarta anu kari téh mangrupa gambaran ngeunaan kaayaan leungitna para parawan bodo, sabab tina potongan-potongan pegat anu kari tina wadah tukang gerabah anu remuk éta, “moal kapanggih” “sagempal beling pikeun nyokot seuneu tina tungku, atawa pikeun nyiuk cai tina lombang.”

Boh “seuneu” boh “ie” mangrupikeun lambang Roh Suci, kitu deui minyak dina misil sapuluh parawan. Nalika Seruan Tengah Peuting datang ngadadak dina sakedapan, saperti anu kajadian dina pasamoan kémah di Exeter dina bulan Agustus 1844, moal mungkin pikeun “barudak bohong” manggihan minyak naon waé (ie atawa seuneu). Maranéhna kungsi disaur sangkan “balik deui” sanggeus kuciwa anu kahiji, sakumaha kaayaan Yermia, tapi maranéhna nampik.

Kecap-kecap Gusti kapanggih ku sim kuring, tuluy didahar ku sim kuring; sarta pangandika Gusti jadi kabungah jeung kasukaan hate sim kuring: sabab sim kuring disebut ku jenengan Gusti, nun PANGERAN Allah semesta alam. Sim kuring henteu calik dina pasamoan jelema-jelema nu ngahina, ogé henteu bungah babarengan jeung maranéhna; sim kuring calik nyorangan ku sabab panangan Gusti: sabab sim kuring parantos dieusian ku amarah. Naha nyeri sim kuring langgeng, jeung tatu sim kuring teu tiasa diubaran, anu nolak supaya cageur? Naha Gusti rek jadi ka sim kuring sakumaha tukang bohong, jeung sakumaha cai anu nguciwakeun? Ku sabab eta, kieu dawuhan PANGERAN, Lamun maneh mulang, tangtu Kami bakal mawa maneh balik deui, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami: jeung lamun maneh misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sungut Kami: sina maranéhna mulang ka maneh; tapi maneh ulah mulang ka maranéhna. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa jadi témbok tambaga anu dipageran pageuh: sarta maranéhna bakal merangan maneh, tapi maranéhna moal ngéléhkeun maneh: sabab Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh jeung pikeun ngabébaskeun maneh, saur PANGERAN. Jeung Kami bakal ngabébaskeun maneh tina leungeun anu jahat, sarta Kami bakal nebus maneh tina leungeun anu pikasieuneun. Yermia 15:16–21.

Yeremia ngagambarkeun jalma-jalma anu mulang sanggeus kuciwa anu kahiji. Maranéhana anu asup kana pagawean misahkeun “anu mulya tina anu hina,” supaya “nangtung di payuneun” PANGERAN sarta jadi “sungut”-Na PANGERAN. Maranéhana téh jalma-jalma anu digambarkeun ku Daniel dina pasal salapan, salaku anu ngartos kaayaan maranéhana anu kaserak, tuluy ngadoa doa Imamat dua puluh genep. Maranéhana téh jalma-jalma anu digambarkeun ku para panjaga Daniel, Yeremia, jeung Habakuk anu dipalawarkeun jeung “barudak bohong.” “Barudak bohong” ogé kungsi disebut ku “Nu Maha Suci urang Israil” nalika Anjeunna ngadawuh, “dina mulang jeung katengtreman maraneh bakal disalametkeun; dina katengtreman jeung kapercayaan bakal aya kakuatan maraneh: tapi maraneh henteu daék”.

Permata-permata Miller nyaéta bebeneran anu dilambangkeun dina papan-papan Habakuk, anu ngagambarkeun ujian tina amanat Panyambat Tengah Peuting anu ngahasilkeun dua golongan anu nyembah. Lambang pemberontakan anu dinyatakeun ngalawan permata-permata éta nyaéta “the daily.” Miller leres dina pamahamanana ngeunaan “the daily,” nanging pamahamanana diwatesan ku sajarah jaman anu ku anjeunna dijalani, sarta permata-permata anu biasana anjeunna teundeun dina méja di tengah rohanganana ayeuna ngagenclang sapuluh kali leuwih caang tibatan nalika Miller mimiti nempatkeun éta dina méjana. Ayeuna éta aya dina hiji peti anu leuwih gedé, sabab peti éta ayeuna ngagambarkeun lain ngan ukur Kitab Suci, sakumaha dina jaman Miller, tapi ayeuna ngagambarkeun boh Kitab Suci boh Roh Nubuat.

Éta dua saksi ieu anu ngahasilkeun cahaya pangrojong dina poé-poé panungtungan, jeung dua saksi ieu kénéh anu jadi médan perang utama dina poé-poé panungtungan. Miller ningali éta peperangan, sabab dina impianana maranéhna nyokot peti mayitna (Alkitab), tuluy ngaruksakna. Yohanes, anu ngawakilan “anu wijaksana” dina poé-poé panungtungan, “aya di pulo anu dingaranan Patmos, ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian Yesus Kristus.” Yohanes keur dianiaya lantaran percaya kana talatah boh Alkitab boh tulisan-tulisan Ellen White.

Urang baris nuluykeun nimbangkeun bebeneran-bebeneran anu dipidangkeun ku titingalian Walungan Ulai anu dibuka segelna dina taun 1798, dina tulisan salajengna.

“Urang teu boga nanaon pikeun dipikasieun ngeunaan mangsa nu bakal datang, iwal lamun urang poho kana jalan kumaha Gusti parantos mingpin urang, jeung pangajaran-Na dina sajarah urang nu kaliwat.” *Life Sketches*, 196.